

Manifest del Front de la Pàtria de Bulgària

El Comitè Nacional del Front de la Pàtria, junt amb els Comitès directius que formen aquest Front i les organitzacions de masses...

1. El referment continu del Front de la Pàtria... 2. Continuar amb una força incansable fins al seu esclafament complet...

3. Reforçar i ampliar el sector d'Estat popular en el terreny de l'economia, com la base més sòlida de la independència política i econòmica del país.

4. Prendre iniciatives que assegurin als productors rurals el dret i la possibilitat de disposar lliurement, després d'haver donat els debuts contingents a l'Estat, de les sobres de llurs productes.

5. Adoptar definitivament la Constitució de la República popular un cop s'hagin afeït al projecte les modificacions i els complements essencials relacionats als òrgans del Poder suprem de la República (presidència, poder judicial, etc.)

6. Reorganització de l'estructura de l'Estat sobre la base de la Constitució amb el fi d'adaptar-la a les noves exigències de la nostra edificació i del nostre desenvolupament democràtic.

7. Revisió a fons dels quadres de l'aparell de l'Estat per tal d'assegurar llur adhesió a l'obra de la República popular i augmentar llurs aptituds i l'enfortiment de la disciplina estatal.

UNA MAJORIA SELECTA

per Emili GRANIER-BARRERA

descriure, els escriptors que adopten aquesta posició negativa acaben, si no comencen, per amulillar-se de l'activitat escriptiva per por de la revolució i és, evidentment, ben de tèmper que molts ja no renunciaran mai a una activitat interessant.

El proletariat, en efecte, no divaga, i molt menys quant a la necessitat de l'escriptor a base d'una ploma, ha resultat difícil a Catalunya? Oimés si les alternen amb atacs, gressament pagats per periòdics i editorials falangistes, al "baix materialisme" dels obrers que saben morir tot defensant la pàtria.

El proletariat, en efecte, no divaga, i molt menys quant a la necessitat de l'escriptor a base d'una ploma, ha resultat difícil a Catalunya? Oimés si les alternen amb atacs, gressament pagats per periòdics i editorials falangistes, al "baix materialisme" dels obrers que saben morir tot defensant la pàtria.

El deute del gestor Vilallonga a la Generalitat

Mentre els consellers del Govern de Catalunya, amb el seu president, Lluís Companys, eren als presidis del Puerto de Santa Maria o Cartagena, l'usurpador de la Generalitat, Vilallonga, usant abusivament del nom del Govern autònom de la nostra terra, el 1935 feu una emissió de la qual resten encara pendents obligacions per valor de 398.404.500 pessetes que, suspens de tot valor oficial d'ençà que Franco és a la Generalitat, han reuscutat ara de la forma més divertida.

Perquè els criminals de guerra s'atipin

El dia 7 de novembre es va inaugurar a Barcelona un menjador per a presos polítics i militars. Els bandits feixistes que arriben al país fugint de la justícia de llurs pobles. L'acte diu que fou molt brillant. Hi assistiren, entre altres patums, el governador Alegre Baeza, l'estraperlista baró de Terrades, alcalde botifler de Barcelona, i el cèlebre bisbe Modrego, que és tot un cas de la crosta més impermeable.

Hi va haver els discursos de consuetud, va sortir allò de la "hidalgúria" i va pronunciar el discurs de gràcies un camiser negre italià anomenat Angelo Caselli. No cal que preguntem d'on surten els cigrons, les mongetes, la carn, el peix, el mam i les postres per a conservar aquest bestiar criminal de guerra que no s'ha pogut matar als pobles alliberats d'Europa. Surt dels Serveis falangistes de Provisaments i a base d'acupar ja prou tècnica ràdio dels barcelonins.

Epitafiat és ben curiosa aquesta epidèmia de caritat que es desvetlla ara a so de tabals pels "pobres" estrangers que cauen com la llagosta damunt les afamades poblacions hispaniques. Quan eren de l'altre color, quan anaven a Espanya fugint de la França ocupada pels nazis o anaven a incorporar-se als exercits aliats no hi havia pas antes subscripcions, xabets ni maldors com ara. Anaven de guàrdia al camp de Miranda d'Ebre o se'ls lliurava simplement als alemanys que hi havia als Pirineus.

La llibertat del Marroc espanyol exigeix l'enderrocament del franquisme

Regim feixista i imperialista per naturalesa, és incompatible amb totes les formes de llibertat nacional i democràtica social dels pobles. Els imperialistes que tracten i pacten amb Franco responen a la mateixa política i la practiquen on poden, encara que siguin membres de les Nacions Unides i precisament després de l'adopció de les accions Unides d'on volen legalitzar la situació d'opressió nacional i colonial dels pobles i països sotmesos sola llur mandat i dominació.

El Marroc espanyol, doncs, com els pobles hispànics, per assolir la seva llibertat nacional, aduec la seva independència, té plantejat el problema previ de l'enderrocament del franquisme i de la democratització del seu país. Els seus dirigents han de comprendre, tanmateix que en una Espanya feixista i reaccionària com l'actual, el Marroc estarà sempre a mercè dels feudals terratinents, vintidors i imperialistes que tenen monopolitzada la producció i l'economia agrícola i minera de llur país.

D'aquí que considerem justa la nostra afirmació segons la qual la causa de la llibertat del Marroc espanyol està inseparablement vinculada a la causa de la República i de la llibertat dels nostres pobles. És lògic, doncs, que si els dirigents del moviment alliberador de la zona espanyola marroquina volen servir llur país, no han de limitar-se ni tan sols han de deixar-ho com a fonamental a cercar ajut a les Nacions Unides. Per bé que entre elles es trobi la gran amia dels pobles com és la Unió Soviètica i altres països organitzats en democràcia de noves formes, no poden ni tan sols garantir artificialment decidid gairebé sempre a favor dels interessos imperialistes i contra els pobles oprimits.

D'una tal conducta Franco en surt afavorit, i els pobles hispànics i amb ells, la zona espanyola del Marroc, perjudicats. Cal, evidentment, que els dirigents del Moviment d'Independència del Marroc es disposin a actuar d'acord

La nostra opinió recolla en l'actitud que determinats signataris del pacte d'Algeïras l'any 1906 i participants en l'ONU, han adoptat en relació al problema del règim de Franco. En primer lloc la Gran Bretanya. Per aquesta raó cap patriota marroquí no pot esperar trobar en cap amic del franquisme un amic de la llibertat nacional del Marroc espanyol.

El company Alexandre de Blas és mort. Fa mes setmanes va morir a l'Hospital "Orange Blanchés" de Lió, el nostre company Alexandre de Blas, destacat activista del Grup "Lina Odena" de Tolosa.

El desobriment de les activitats criminals del tal José Pardo ha de servir de nou avís a francesos i espanyols per no perdre de vista que Franco és un instrument i una opressió constant de guerra i una provocació diària per a encendre-la més terrible que la darrera.

Quant als Estats del Sud, que és allà on viuen com a bèsties prop de nou milions de negres, ni una paraula. D'aquí, el tal Alexandre Sur en diu notable progress de les relacions interracials.

Per acabar afirmant que "Los americanos están eliminando uno de los más serios argumentos esgrimitos por sus adversarios al comentar la política de la democracia en Estados Unidos". La incorporació de la F.A.I. al trumanisme no podria tenir

UN BON PAS de la Unió de Rabassaires

maxim suport al Govern de la Generalitat — nosaltres en diríem Govern de Catalunya —, volem afirmar que aquest, ahir, com avui, ha necessitat i necessita del suport de tots els catalans.

L'anomenat C.N. de la D.C., en canvi, va ésser creat per oposar-lo al Govern i al poble de Catalunya. Val a dir que ha complert i compleix aquesta degradada missió, fins fa poc amb la col·laboració dels elements directius de la Unió de Rabassaires, tot i que aquesta Organització forma part del Govern de Catalunya des d'un any abans de sortir-se del "Consell". Cal esperar que la seguirà complint, per tal com l'únic objectiu que el "Consell" té encançat, és l'entrebarcar la unitat dels catalans, desprestigiari i debilitar el Govern de Catalunya, puix que així s'ataca de fiene el Govern i les institucions de la República.

Fins ara, la U. de R. havia aplegut sempre amb els organismes d'unitat catalans al costat de la classe obrera representada pel Partit Socialista Unificat, per la seva Central sindical, la U.G.T. de C., al costat dels partits republicans; tots plegats fidels a Catalunya i a la República.

Fins ara, la U. de R. mai no havia acceptat de participar a cap lloc on la presència no fos provadament republicana, conseqüentment lleial als principis democràtics i nacionals. Per què, doncs, ara, havia d'apareixer i mantenir-se unida amb uns elements bords com els que hem esmentat?

Sempre hem entès que el camí escollit pels dirigents de la Unió de Rabassaires, en adherir l'organització al C.N. de la D.C., contrària, no solament la tradició nacional, democràtica i republicana de la pagesia catalana, particularment de la petita i mitjana pagesia, sinó també els interessos d'aquesta pagesia, de Catalunya i de la República, als quals la U. de R. ha servit amb lleialtat indiscutible.

Es per això que saludem com a positiva la sortida de la U. de R. de l'anomenat Consell Nacional de la Democràcia Catalana.

Es, evidentment, una rectificació d'un error comès, i també és el començament d'una nova etapa en la seva participació activa en la tasca d'unitat dels catalans en el combat antifranquista.

NECROLOGIA LIO El company Alexandre de Blas és mort

Fa mes setmanes va morir a l'Hospital "Orange Blanchés" de Lió, el nostre company Alexandre de Blas, destacat activista del Grup "Lina Odena" de Tolosa.

El desobriment de les activitats criminals del tal José Pardo ha de servir de nou avís a francesos i espanyols per no perdre de vista que Franco és un instrument i una opressió constant de guerra i una provocació diària per a encendre-la més terrible que la darrera.

Quant als Estats del Sud, que és allà on viuen com a bèsties prop de nou milions de negres, ni una paraula. D'aquí, el tal Alexandre Sur en diu notable progress de les relacions interracials.

Per acabar afirmant que "Los americanos están eliminando uno de los más serios argumentos esgrimitos por sus adversarios al comentar la política de la democracia en Estados Unidos". La incorporació de la F.A.I. al trumanisme no podria tenir

Campanya d'Ajut a Catalunya

NERAC Els companys d'aquest Grup, que a més de la causa nacional que era de la causa proletària. Si, abans, la majoria pensaven que llur agiació (dels obrers) era un problema d'ordre polític i d'una certa generositat en tractar els assalariats, molts no han abandonat encara aquestes nocions.

FILLOLS El Grup "Lina Odena", amb la venda de passisseries els diumenges, ha recaptat 818 francs.

PERPINYA Assemblea de militants del P. S. U. C. i P. C. d'Espanya

Aquests darrers dies va celebrar-se a Perpinyà una Assemblea de militants del P.S.U. de C. i del P.C. d'Espanya, per tal d'anulitzar la Declaració dels nou Partits Comunistes reunits, el mes de setembre darrer, a Polònia. Van fer ús de la paraula els camarades Iglèsias i San Miguel, de la Direcció del P. C. d'Espanya, als Pirineus Orientals.

El company Josep Marles, membre del nostre C. C. i secretari general del P. S. U. de C. en aquell Departament, va intervenir per a esclarir algunes incomprendions i fer un resum de la reunió a la qual van assistir nombrosos militants d'ambdós Partits.

Qui és que es troba sol?

es dona per vençuda, que no va a Catalunya amb passaport franquista per escurse des d'allà baix que no passa res, quan sovintegen els afusellaments; que no va a Amèrica en pla "curístico", ni a estudiar, ni a éfer dimers; i a l'emigració catalana que no sembla entre els catalans el miserable derrotisme, tan valuos per als imperialistes anglo-nordamericans i a Franco.

Es dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya ens podrien dir quicòm de certes persones que encara són del seu partit, amb càrrecs representatius i dirigents, afectades per una o altra d'aquestes circumstàncies. Hui ací a grans trets la diferència de conductes existents entre els dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya d'una banda i el P.S.U. de C. de l'altra, rau per la qual aquells es troba sol i el nostre Partit ha comptat, compta i comptarà amb el suport i l'escalf del poble de Catalunya.

Es per això que les masses d'Esquerra Republicana de Catalunya cada dia estan més lluny dels que han estat llurs dirigents. Aquests amics farien bé de fer un esforç per corregir l'errori camí que han emprats. Per la nostra banda, però, no podem fer altra cosa que lamentar-ho, tot i donar-los aquest consell, ben patriòtic i ben desinteressat.

Textos failangistes

"Aribas" replica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó... "Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó... "Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó...

"Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó... "Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó... "Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó...

"Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó... "Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó... "Aribas" repica el 20 de novembre aquesta vegada li ha costat tres mesos d'aprendre's la lliçó...

EL "DOLARIUM TRUMANS"

"Ruta" troba que als Etats Units els negres hi estan d'allò més bé

Heus ací una mostra d'on porta la degeneració revolucionària dels feixistes de "Ruta". A publicar una carta de Nova York, d'un tal Alexandre Lux, segons el qual "progressa la solució del problema racial en los Estados Unidos".

I en dona proves a la seva manera a base de reproduir trossos de l'Informe de Philip Randolph, president del Sindicat de mossos de vagonets llits, tots negres i negre el mateix. Aquest Sindicat pertany a la Federació Americana del Treball del bomber Green. Tothom sap quina mena de dirigents sindicals són els de la F.A.T.